

101

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 kwietnia 1958 r.

w sprawie asystowania organów wojskowych przy czynnościach egzekucyjnych w budynkach wojskowych i na okrętach wojennych.

Na podstawie art. X § 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) i art. 21 ust. 2 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. Nr 36, poz. 342 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Budynkami wojskowymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszelkie budowle lub pomieszczenia mieszkalne pozostające pod zarządem wojska, do których wstęp jest strzeżony i dozwolony jest tylko za okazaniem przepustki.

2. Przez okręty wojenne rozumie się okręty i inne jednostki pływające marynarki wojennej oraz jednostki pływające Wojsk Ochrony Pogranicza.

3. Przez użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) „dowódca jednostki wojskowej” — rozumie się dowódcę (komendanta, szefa) jednostki wojskowej (instytucji, zakładu) lub okrętu wojennego, w którego zarządzie budynek się znajduje albo któremu okręt ten podlega,
- 2) „organ egzekucyjny” — rozumie się komornika oraz organy uprawnione do prowadzenia egzekucji w trybie administracyjnym.

§ 2. Obowiązek asystowania organów wojskowych przy czynnościach egzekucyjnych dotyczy czynności egzekucyjnych prowadzonych przez organ egzekucyjny w obrębie budynków wojskowych lub na okrętach wojennych.

§ 3. 1. Przed przystąpieniem do czynności egzekucyjnych w budynku wojskowym lub na okręcie wojennym właściwy organ egzekucyjny powinien zawiadomić o tym dowódcę jednostki wojskowej, w którego zarządzie budynek się znajduje lub któremu okręt podlega, oraz okazać mu legitymację służbową i tytuł wykonawczy, który upoważnia do dokonywania czynności egzekucyjnej.

2. Dowódca jednostki wojskowej nie może zabronić organowi egzekucyjnemu legitymującemu się zgodnie z ust. 1 wykonania czynności egzekucyjnych ani też badać zakresu uprawnień tego organu.

§ 4. 1. Do asystowania przy czynności egzekucyjnej dowódca jednostki wojskowej wyznacza w pierwszym rzędzie oficera lub podoficera dyżurnego, a w razie ich braku lub zachodzących przeszkód — innego oficera lub podoficera.

2. Do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych przeciwko podoficerom i szeregowcom należy wyznaczać podoficera, a przeciwko oficerom — oficera w równym lub wyższym stopniu wojskowym.

§ 5. Obowiązkiem wojskowego organu asystencyjnego jest towarzyszenie organowi egzekucyjnemu przy dokonywaniu czynności egzekucyjnych i zapewnienie mu osobistego bezpieczeństwa. Organ asystencyjny obowiązany jest umożliwić organowi egzekucyjnemu przeprowadzenie czynności egzekucyjnych oraz czuwać nad tym, aby przy dokonywaniu tych czynności interesy wojska i porządek wojskowy nie zostały naruszone. W szczególności organ asystencyjny powinien zarządzić wydalenie z miejsca czynności egzekucyjnej osób, które według przepisów właściwych dla danej czynności nie biorą w niej udziału.

§ 6. 1. Wojskowemu organowi asystencyjnemu nie wolno wkraczać w zakres czynności służbowych organu egzekucyjnego ani też utrudniać mu wykonywania jego obowiązków. W szczególności organ asystencyjny nie jest

uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też do dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres asysty.

2. W celu niedopuszczenia do omyłkowego zajęcia przedmiotów stanowiących własność wojska organ asystencyjny powinien udzielić organowi egzekucyjnemu stosownych wyjaśnień, a jeżeli mimo to zajęcie takich przedmiotów zostanie dokonane (protokolarnie opisane i oszacowane), obowiązkiem organu asystencyjnego jest zgłoszenie sprzeciwu i zażądanie uwidocznienia tego sprzeciwu w protokole czynności egzekucyjnej.

§ 7. Jeżeli egzekucja jest skierowana przeciwko dłużnikowi, który jest żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, i zdaniem organu egzekucyjnego wymaga przeprowadzenia u niego rewizji osobistej, rewizji tej dokonuje wojskowy organ asystencyjny w obecności organu egzekucyjnego. Znalezione podczas rewizji osobistej przedmioty mające ulec zajęciu organ asystencyjny doręcza organowi egzekucyjnemu. Do dokonania rewizji osoby płci żeńskiej organ asystencyjny wezwie kobietę wyznaczoną do tej czynności przez dowódcę jednostki wojskowej.

§ 8. Po zakończeniu czynności egzekucyjnej wojskowy organ asystencyjny podpisuje protokół tej czynności i składa pisemny meldunek z przebiegu egzekucji przełożonemu, który go do asystowania przy czynności egzekucyjnej wyznaczył. W meldunku tym należy przedstawić, przeciwko komu czynność egzekucyjna była prowadzona, nazwisko organu egzekucyjnego, miejsce i czas trwania czynności egzekucyjnej, jej przebieg, ewentualnie zgłoszony sprzeciw (§ 6 ust. 2) oraz własne uwagi i spostrzeżenia.

§ 9. 1. Przewidziany w rozporządzeniu tryb postępowania w sprawie asystowania organów wojskowych przy czynnościach egzekucyjnych stosuje się również w przypadkach, gdy są wykonywane czynności egzekucyjne w budynkach wojskowych nie wymienionych w § 1 ust. 1 (nie strzeżonych) albo przeciwko osobom wojskowym (oficerom zawodowym i podoficerom nadterminowym) zamieszkałym w budynkach nie pozostających pod zarządem organów wojskowych, a organy egzekucyjne zwrócą się o asystencję organów wojskowych, albo jeżeli będzie zachodziła potrzeba przeprowadzenia w stosunku do osób wojskowych rewizji osobistej.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 organ egzekucyjny zwraca się o wyznaczenie wojskowego organu asystencyjnego do komendanta garnizonu, który postępuje zgodnie z przepisami § 4.

§ 10. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do wyznaczenia wojskowego organu asystencyjnego przy czynnościach egzekucyjnych prowadzonych przez organ egzekucyjny w myśl przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie z dnia 19 lipca 1930 r. o obowiązkach organów wojskowych, asystujących w postępowaniu przymusowym w administracji przy czynnościach egzekucyjnych w budynkach wojskowych lub na okrętach wojennych (Dz. U. Nr 54, poz. 457).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*